

Arrest

nr. 172 145 van 19 juli 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 8 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS *loco* advocaat C. DE TROYER en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 25 oktober 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 30 oktober 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 16 december 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 4 februari 2016.

1.3. Op 8 maart 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een soennitische Arabier te zijn en de Syrische nationaliteit te bezitten. U woonde heel uw leven in de stad Latakia. U studeerde chemie aan de universiteit van Latakia. U heeft in december 2014 vier dagen in de gevangenis gezeten na een burenruzie. U betaalde smeergeld waarna u weer werd vrijgelaten. U bent sindsdien steeds binnen in huis gebleven. In augustus 2015 vertrok u naar Libanon, waarna u doorreisde naar Turkije. Vandaar reisde u verder naar België waar u op 25 oktober 2015 aankwam. Op 30 oktober 2015 vroeg u in België asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een paspoort, een identiteitskaart en een kopie van uw legerboekje neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U kan immers niet aannemelijk maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Syrië.

Er kan vastgesteld worden dat u doorheen uw verklaringen voor de Belgische asielinstanties aantoont wel kennis te hebben over Syrië. Echter, op bepaalde vlakken is uw kennis opvallend beperkt en incoherent waardoor de kennis die u wel heeft eerder ingestudeerd overkomt. Zo blijkt u een goede geografische kennis te bezitten over de stad Latakia. Van zodra echter gepeild wordt naar uw kennis over uw land buiten de grenzen van de stad, zelfs over plaatsen dichtbij Latakia, blijkt u zeer weinig – correcte – kennis te hebben. Vooreerst wordt u gevraagd naar de buurlanden van Syrië waarop u Libanon, Turkije en Jordanië weet te benoemen. U wordt vervolgens nog tweemaal gevraagd of er nog andere buurlanden zijn van Syrië waarop u “denkt van niet” (DVZ, p. 13). Syrië grenst tevens nog aan Israël en heeft ook nog een grens van 600 kilometer met Irak. Vooral uw onwetendheid over de grens met Irak is opvallend. Irak is het land waar de alom bekende dictator Saddam Hussein verschillende decennia de plak zwaaide. De Verenigde Staten hebben tot tweemaal toe een oorlog gevoerd in het land. Er heerst sinds de tweede inval van de Amerikanen al vele jaren een burgeroorlog. Bovendien kan de oorsprong van de fel gemediatiseerde terroristische groepering Islamitische Staat, die nu in Syrië zelf grote delen van het land controleert, herleid worden tot Irak. Dat u, als hoogopgeleide Syriër, nooit vernomen zou hebben dat Irak een buurland is van Syrië haalt uw beweerde herkomst uit Syrië in grote mate onderuit.

Voorts blijkt uit uw paspoort dat u twee keer naar Libanon bent gereisd. Wanneer u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gevraagd wordt om de weg te beschrijven benoemt u louter Banyas en Tartous als plaatsen onderweg (DVZ, p. 12). Uit informatie blijkt dat ook de stad Jableh – dat tussen Latakia en Banyas ligt, op minder dan dertig kilometer van Latakia – op weg naar Libanon ligt. U wordt nog expliciet gevraagd of er nog iets tussen Latakia en Banyas in ligt maar u zegt van niet (DVZ, p. 12). Deze onwetendheid is des te opmerkelijker daar u later wel Jableh benoemt als een van de steden in de buurt van Latakia. U kan zelfs specifiek zeggen dat Jableh op een uur en tien minuten van Latakia zou liggen. Echter, in welke richting dit stadje zou liggen kan u niet meegeven (DVZ, p. 12). Het feit dat u Jableh kent en expliciet meegeeft hoever het van Latakia ligt maar dat u geen enkel idee heeft in welke richting dit ligt en u zelfs niet weet dat u het zelf twee keer gepasseerd bent op weg naar Libanon doet uw kennis volkomen ingestudeerd overkomen. Zeker gezien u op het CGVS opeens wel verklaart dat Jableh op de weg naar Libanon ligt (CGVS, p. 7).

U blijkt ook geen enkel idee te hebben waar in Syrië de stad en buurprovincie Idlib ergens zou liggen. De provincie Idlib, die behalve aan Latakia ook aan Turkije grenst, begint al aan de stad Jisr Al Shughur op slechts 75 kilometer van de stad Latakia. De stad Idlib ligt 50 kilometer verder dan Jisr Al Shughur. Eerst wordt u gevraagd naar provincies dichtbij Latakia waarop Tartous, Homs en Hama benoemt (CGVS, p. 8). U wordt nog gevraagd naar andere provincies maar zegt louter dat deze het dichtst liggen (CGVS, p. 8). U wordt vervolgens gevraagd welke provincies er, behalve Latakia, nog aan Turkije grenzen maar u kan er geen enkele benoemen (CGVS, p. 8). U wordt uiteindelijk dan expliciet gevraagd waar de provincie Idlib ergens in Syrië ligt waarop u zegt dat het in het oosten van het land zou liggen (CGVS, p. 15).

U wordt nog gevraagd of dit ver van Latakia ligt maar u kan geen verdere informatie hierover meegeven (CGVS, p. 15). U blijkt verder ook niet te weten dat de provincie Hama een naburige provincie is. U zegt

immers dat Homs en Tartous de dichtstbij liggende provincies zijn (CGVS, p. 8). Nadat u naar andere dichtbij liggende provincies wordt gevraagd zegt u dat Hama dichtbij Homs ligt en daardoor dus ook dichtbij Latakia en blijkt u niet te weten dat Hama naast Latakia ligt en dat Homs verderop ligt en zelfs niet grenst aan Latakia (CGVS, p. 8). Dat u geen enkel idee blijkt te hebben dat de provincies Idlib en Hama aan uw provincie grenzen doet ernstig twijfelen aan uw herkomst uit de stad en de provincie Latakia.

U wordt vervolgens gevraagd naar de Koerdische regio's in Syrië maar u verklaart dit niet te weten (CGVS, p. 7). U wordt ermee geconfronteerd dat dit vreemd is, zeker in het licht van de etnische polarisering door de burgeroorlog, waarna u zegt van Qamishli gehoord te hebben op het nieuws (CGVS, p. 7). Van andere Koerdische regio's heeft u geen idee (CGVS, p. 7). De Koerdische regio strekt zich uit over het noorden van Syrië van de provincie Hassake – waar Qamishli ligt – tot Aleppo. Dat u slechts van de stad Qamishli “op het nieuws” zou gehoord hebben is vreemd. Er ontstaan nog meer twijfels wanneer u verklaart geen idee te hebben in welke provincie of waar ergens in Syrië Qamishli zou liggen (CGVS, p. 8).

Ook over de ligging van de hoofdstad Damascus, van Daraa – waar de opstand in Syrië begonnen is – en van Deir Ezzour, blijkt uw kennis weinig overtuigend. Gevraagd waar in Syrië Daraa ergens ligt zegt u hier niets over te weten (DVZ, p. 13). Wanneer u nogmaals de kans wordt gegeven deze vraag te beantwoorden zegt u te veronderstellen dat het in het zuiden ligt (DVZ, p. 13). U wordt dan gevraagd wat er nog in het zuiden van Syrië ligt maar daar kan u opnieuw geen antwoord op geven (DVZ, p. 13). Naast Daraa liggen ook nog Suweida, Quneitra en Damascus in het zuiden van Syrië. Ook wanneer u gevraagd wordt in welke richting van Latakia Damascus ligt – nadat u voordien aangaf dat Turkije naar het noorden toe is – zegt u dit niet te weten (DVZ, p. 12). Dit is vreemd gezien u enkele keren naar Libanon bent gereisd, wat in dezelfde richting is als Damascus, en wat vermoedelijk ook merkbaar moet geweest zijn, zoals aan de hand van wegwijzers op de weg. U wordt dan gevraagd in welke windrichting Damascus zou liggen waarop u zegt dat dit in het zuiden ligt (DVZ, p. 12). Gezien uw eerdere verklaring niet te weten in welke richting het ligt en u weet dat Latakia in het noorden van het land ligt, kan dit nauwelijks als meer dan een beredenieerde gissing worden aanzien. U wordt ook nog gevraagd naar de ligging van Deir Ezzour in Syrië maar ook hier kan u geen antwoord op geven (CGVS, p. 8). Deir Ezzour grenst aan Irak, in het oosten van het land.

Verder blijkt ook uw kennis over de revolutie en de burgeroorlog in Syrië oppervlakkig. Zo kon u op de DVZ het begin van de revolutie in Syrië niet nauwkeuriger plaatsen dan “2010 of 2012” (DVZ, p. 12). Op het CGVS zegt u dan weer plots dat de revolutie in Latakia op 15 maart 2011 begon (CGVS, p. 12). In Daraa zou het een week tot tien dagen eerder begonnen zijn (CGVS, p. 12). U verklaart deze exacte kennis over het begin van de revolutie te bezitten omdat men dit voortdurend op Facebook ziet (CGVS, p. 12). Het feit dat u op de DVZ niet wist in welk jaar de revolutie begonnen was en vervolgens anderhalve maand later op het CGVS een exacte datum weet te geven “omdat men dit voortdurend op Facebook ziet” geeft uw kennis opnieuw een ingestudeerd karakter.

U wordt verder gevraagd naar de strijdende partijen en groeperingen in Syrië waarop u Jabhat Al Nusra, Islamitische Staat en het Vrije Syrische Leger benoemt (CGVS, p. 13). Wanneer u gevraagd wordt in welke stad of provincie in Syrië Islamitische Staat (IS) hun machtsbasis hebben blijkt u hier geen antwoord op te kunnen geven (CGVS, p. 13). U wordt er vervolgens mee geconfronteerd dat dit, gezien de veelvuldige berichtgevingen over IS over de gehele wereld gedurende jaren, een alom bekend feit is en gevraagd deze onwetendheid te verklaren waarop u zegt dat u nooit buiten Latakia kwam en het nieuws enkel op televisie zag (CGVS, p. 13). Dit houdt maar weinig steek en verklaart niet waarom u nooit vernomen zou hebben, onder meer op het nieuws, waar in Syrië IS hun machtsbasis zouden hebben. Uit informatie blijkt de stad Raqqah beschouwd te worden als de hoofdstad van IS. Wanneer u verder nog gevraagd wordt of Jabhat Al Nusra aan een of andere internationale groepering gelinkt is zegt u dit eveneens niet te weten (CGVS, p. 13). U wordt opnieuw gevraagd uw onwetendheid te verklaren maar verder dan de stelling dat u geen lid van hen bent en dat dergelijke zaken u niet interesseren komt u niet (CGVS, p. 13). Jabhat Al Nusra is een afdeling van de bekende terroristische organisatie Al Qaeda.

Het feit dat u over dergelijke basisfeiten over de burgeroorlog in uw land – waarover veelvuldig bericht wordt in de media over de gehele wereld – geen kennis heeft doet vermoeden dat u geen enkele band heeft met Syrië. Immers, zelfs indien u reeds jaren eerder uit Syrië vertrokken zou zijn kan nog steeds verwacht worden dat u, als hoogopgeleide Syriër, hier enige kennis over zou hebben.

Verder dient nog opgemerkt te worden dat uw verklaringen over uw studie aan de universiteit in Latakia vragen oproepen. Zo verklaart u begin 2014 met uw studies begonnen te zijn (CGVS, p. 4). Gevraagd naar welke maand blijkt u dit niet te weten (CGVS, p. 4). U wordt tevens gevraagd of het academiejaar in Syrië altijd aan het begin van het kalenderjaar begint waarop u vreemd genoeg eveneens zegt dit niet te weten (CGVS, p. 4). Dat u niet weet wanneer u precies zou zijn begonnen met uw studies in Syrië en geen idee heeft wanneer het academiejaar in Syrië begint doet verdere twijfels rijzen over uw herkomst uit Syrië.

U wordt verder gevraagd wanneer de laatste verkiezingen waren in Syrië. Volgens informatie vonden de laatste presidentsverkiezingen plaats in juni 2014. U kan echter bij benadering niet zeggen of de verkiezingen in 2014 dan wel 2015 plaatsvonden (CGVS, p. 10). Het feit dat u niet concreet weet te plaatsen of de verkiezingen in 2014 – het jaar dat u met uw universitaire studies begon en naar Rusland reisde – dan wel 2015 – het jaar waarin u uit Syrië vertrok – georganiseerd werden maakt dat uw kennis opnieuw weinig doorleefd overkomt, temeer daar u immers zelf bent gaan stemmen (CGVS, p. 10).

Ook over uw verklaringen over uw tweede reis naar Libanon, bij uw vlucht uit Syrië, bestaan er twijfels. Zo zegt u dat er twee grensovergangen zijn met Libanon, namelijk Arida en Dabussiya (DVZ, p. 12). U wordt dan gevraagd via welke overgang u de tweede keer, dus bij uw vlucht uit Syrië, genomen zou hebben maar u kan dit niet meegeven (DVZ, p. 12). Volgens uw paspoort heeft u toen de grens via Dabussiya overgestoken.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat u niet aannemelijk kan maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Syrië waardoor u evenmin kan aantonen uw land te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Wat betreft uw paspoort en identiteitskaart blijkt uit informatie dat dergelijke documenten op grote schaal op frauduleuze wijze verkregen kunnen worden. Uw militaire boekje betreft bovendien slechts een kopie, wat dan ook op zich reeds weinig bewijswaarde heeft.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, afdeling A, § 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en “de gegrondheid van de wettelijkheid van de beslissing betreffende de hoedanigheid van vluchteling en het statuut van subsidiaire bescherming”, onderneemt verzoeker een poging om de verschillende weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift wordt een kopie van verzoekers rijbewijs en studentenkaart gevoegd.

Bij aangetekend schrijven van 16 juni 2016 laat verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden: zijn origineel legerboekje, zijn originele studentenkaart, een origineel van het overzicht van zijn punten aan de universiteit, een origineel attest van secundair onderwijs en zijn origineel rijbewijs.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat hij niet aannemelijk kan maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Syrië.

Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) hij doorheen zijn verklaringen voor de Belgische asielinstanties aantoonde wel kennis te hebben over Syrië doch zijn kennis over Syrië op bepaalde vlakken opvallend beperkt en incoherent is waardoor de kennis die hij

wel heeft eerder ingestudeerd overkomt, hij in het bijzonder een goede geografische kennis blijkt te bezitten over de stad Latakia doch van zodra gepeild wordt naar zijn kennis over zijn land buiten de grenzen van de stad, zelfs over plaatsen dichtbij Latakia, hij zeer weinig – correcte – kennis blijkt te hebben, zoals uitvoerig wordt toegelicht, (ii) ook zijn kennis over de revolutie en de burgeroorlog in Syrië, waarover veelvuldig bericht wordt in de media over de gehele wereld, oppervlakkig blijkt, hetgeen doet vermoeden dat hij geen enkele band heeft met Syrië, (iii) hij niet weet wanneer hij precies zou zijn begonnen met zijn studies in Syrië en hij geen idee heeft wanneer het academiejaar in Syrië begint zodat ook zijn verklaringen over zijn studie aan de universiteit in Latakia vragen oproepen, (iv) het feit dat hij niet concreet weet te plaatsen of de laatste verkiezingen in 2014 – het jaar dat hij met zijn universitaire studies begon en naar Rusland reisde – dan wel in 2015 – het jaar waarin hij uit Syrië vertrok – georganiseerd werden andermaal maakt dat zijn kennis opnieuw weinig doorleefd overkomt, temeer daar hij immers zelf is gaan stemmen, (v) hij niet kan toelichten via welke grensovergang hij de tweede keer, dus bij zijn vlucht uit Syrië, naar Libanon is gereisd en (vi) de door hem neergelegde documenten geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen daar paspoorten en identiteitskaarten op grote schaal op frauduleuze wijze verkregen kunnen worden en zijn militair boekje slechts een kopie betreft, wat op zich reeds weinig bewijswaarde heeft.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoonde. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een

onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.6. *In casu* dient na de lezing van het administratief dossier te worden vastgesteld dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Syrië en dat hij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfsituatie of regio van herkomst en dus op zijn eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om het geheel van de motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft.

2.6.1. Immers, waar verzoeker wijst op zijn goede geografische kennis over Latakia en hij benadrukt dat hij alle plaatsen en monumenten die hem op foto's getoond werden heeft herkend en ook kon beschrijven, evenals de weg die hij volgde om van de woonplaats van de familie naar de winkel van zijn vader (beenhouwerij) te gaan, dat hij ook kon zeggen waar het busstation zich bevond, dat hij correcte verklaringen heeft afgelegd over het Syrische geld, dat hij heel precieze informatie kon geven betreffende de Syrische president, dat hij de naam van de eerste minister kon noemen, dat hij kon toelichten welke stappen hij moest ondernemen om zijn paspoort te krijgen en dat hij de telefonische landcode van Syrië kon aangeven, slaagt hij er niet in afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen en overwegingen waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht opmerkt dat verzoeker een goede geografische kennis blijkt te bezitten over de stad Latakia doch van zodra gepeild wordt naar zijn kennis over zijn land buiten de grenzen van de stad, zelfs over plaatsen dichtbij Latakia, hij zeer weinig – correcte – kennis blijkt te hebben zodat de kennis die hij wel heeft eerder ingestudeerd overkomt: “(...) Vooreerst wordt u gevraagd naar de buurlanden van Syrië waarop u Libanon, Turkije en Jordanië weet te benoemen. U wordt vervolgens nog tweemaal gevraagd of er nog andere buurlanden zijn van Syrië waarop u “denkt van niet” (DVZ, p. 13). Syrië grenst tevens nog aan Israël en heeft ook nog een grens van 600 kilometer met Irak. Vooral uw onwetendheid over de grens met Irak is opvallend. Irak is het land waar de alom bekende dictator Saddam Hussein verschillende decennia de plak zwaaide. De Verenigde Staten hebben tot tweemaal toe een oorlog gevoerd in het land. Er heerst sinds de tweede inval van de Amerikanen al vele jaren een burgeroorlog. Bovendien kan de oorsprong van de fel gemediatiseerde terroristische groepering Islamitische Staat, die nu in Syrië zelf grote delen van het land controleert, herleid worden tot Irak. Dat u, als hoogopgeleide Syriër, nooit vernomen zou hebben dat Irak een buurland is van Syrië haalt uw beweerde herkomst uit Syrië in grote mate onderuit. Voorts blijkt uit uw paspoort dat u twee keer naar Libanon bent gereisd. Wanneer u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gevraagd wordt om de weg te beschrijven benoemt u louter Banyas en Tartous als plaatsen onderweg (DVZ, p. 12). Uit informatie blijkt dat ook de stad Jableh – dat tussen Latakia en Banyas ligt, op minder dan dertig kilometer van Latakia – op weg naar Libanon ligt. U wordt nog expliciet gevraagd of er nog iets tussen Latakia en Banyas in ligt maar u zegt van niet (DVZ, p. 12). Deze onwetendheid is des te opmerkelijker daar u later wel Jableh benoemt als een van de steden in de buurt van Latakia. U kan zelfs specifiek zeggen dat Jableh op een uur en tien minuten van Latakia zou liggen. Echter, in welke richting dit stadje zou liggen kan u niet meegeven (DVZ, p. 12). Het feit dat u Jableh kent en expliciet meegeeft hoever het van Latakia ligt maar dat u geen enkel idee heeft in welke richting dit ligt en u zelfs niet weet dat u het zelf twee keer gepasseerd bent op weg naar Libanon doet

uw kennis volkomen ingestudeerd overkomen. Zeker gezien u op het CGVS opeens wel verklaart dat Jableh op de weg naar Libanon ligt (CGVS, p. 7).

U blijkt ook geen enkel idee te hebben waar in Syrië de stad en buurprovincie Idlib ergens zou liggen. De provincie Idlib, die behalve aan Latakia ook aan Turkije grenst, begint al aan de stad Jisr Al Shughur op slechts 75 kilometer van de stad Latakia. De stad Idlib ligt 50 kilometer verder dan Jisr Al Shughur. Eerst wordt u gevraagd naar provincies dichtbij Latakia waarop Tartous, Homs en Hama benoemt (CGVS, p. 8). U wordt nog gevraagd naar andere provincies maar zegt louter dat deze het dichtst liggen (CGVS, p. 8). U wordt vervolgens gevraagd welke provincies er, behalve Latakia, nog aan Turkije grenzen maar u kan er geen enkele benoemen (CGVS, p. 8). U wordt uiteindelijk dan expliciet gevraagd waar de provincie Idlib ergens in Syrië ligt waarop u zegt dat het in het oosten van het land zou liggen (CGVS, p. 15). U wordt nog gevraagd of dit ver van Latakia ligt maar u kan geen verdere informatie hierover meegeven (CGVS, p. 15). U blijkt verder ook niet te weten dat de provincie Hama een naburige provincie is. U zegt immers dat Homs en Tartous de dichtstbij liggende provincies zijn (CGVS, p. 8). Nadat u naar andere dichtbij liggende provincies wordt gevraagd zegt u dat Hama dichtbij Homs ligt en daardoor dus ook dichtbij Latakia en blijkt u niet te weten dat Hama naast Latakia ligt en dat Homs verderop ligt en zelfs niet grenst aan Latakia (CGVS, p. 8). Dat u geen enkel idee blijkt te hebben dat de provincies Idlib en Hama aan uw provincie grenzen doet ernstig twifelen aan uw herkomst uit de stad en de provincie Latakia.

U wordt vervolgens gevraagd naar de Koerdische regio's in Syrië maar u verklaart dit niet te weten (CGVS, p. 7). U wordt ermee geconfronteerd dat dit vreemd is, zeker in het licht van de etnische polarisering door de burgeroorlog, waarna u zegt van Qamishli gehoord te hebben op het nieuws (CGVS, p. 7). Van andere Koerdische regio's heeft u geen idee (CGVS, p. 7). De Koerdische regio strekt zich uit over het noorden van Syrië van de provincie Hassake – waar Qamishli ligt – tot Aleppo. Dat u slechts van de stad Qamishli “op het nieuws” zou gehoord hebben is vreemd. Er ontstaan nog meer twijfels wanneer u verklaart geen idee te hebben in welke provincie of waar ergens in Syrië Qamishli zou liggen (CGVS, p. 8).

Ook over de ligging van de hoofdstad Damascus, van Daraa – waar de opstand in Syrië begonnen is – en van Deir Ezzour, blijkt uw kennis weinig overtuigend. Gevraagd waar in Syrië Daraa ergens ligt zegt u hier niets over te weten (DVZ, p. 13). Wanneer u nogmaals de kans wordt gegeven deze vraag te beantwoorden zegt u te veronderstellen dat het in het zuiden ligt (DVZ, p. 13). U wordt dan gevraagd wat er nog in het zuiden van Syrië ligt maar daar kan u opnieuw geen antwoord op geven (DVZ, p. 13). Naast Daraa liggen ook nog Suweida, Quneitra en Damascus in het zuiden van Syrië. Ook wanneer u gevraagd wordt in welke richting van Latakia Damascus ligt – nadat u voordien aangaf dat Turkije naar het noorden toe is – zegt u dit niet te weten (DVZ, p. 12). Dit is vreemd gezien u enkele keren naar Libanon bent gereisd, wat in dezelfde richting is als Damascus, en wat vermoedelijk ook merkbaar moet geweest zijn, zoals aan de hand van wegwijzers op de weg. U wordt dan gevraagd in welke windrichting Damascus zou liggen waarop u zegt dat dit in het zuiden ligt (DVZ, p. 12). Gezien uw eerdere verklaring niet te weten in welke richting het ligt en u weet dat Latakia in het noorden van het land ligt, kan dit nauwelijks als meer dan een beredenieerde gissing worden aanzien. U wordt ook nog gevraagd naar de ligging van Deir Ezzour in Syrië maar ook hier kan u geen antwoord op geven (CGVS, p. 8). Deir Ezzour grenst aan Irak, in het oosten van het land.”

In de mate verzoeker zijn gebrekkige geografische kennis tracht te vergoelijken, stellende dat hij op school weinig aardrijkskunde gestudeerd heeft en dat zijn universitaire studies, net zoals zijn secundair onderwijs op scheikunde gericht waren, kan hij bezwaarlijk overtuigen. Van verzoeker, die scholing heeft genoten en die blijkens zijn verklaringen zelfs universitaire studies zou hebben aangevat, mag in alle redelijkheid worden verwacht dat hij de buurlanden van Syrië kan benoemen, dat hij de weg van Latakia naar Libanon, via dewelke hij blijkens zijn verklaringen twee keer is gereisd, correct kan beschrijven en kan toelichten in welke richting de stad Jableh, die op minder dan dertig kilometer van Latakia, op weg naar Libanon, ligt, dat hij kan duiden waar in Syrië de stad en buurprovincie Idlib ligt en dat hij de provincies grenzend aan Latakia kan benoemen, dat hij, zeker in het licht van de etnische polariseren door de burgeroorlog, de Koerdische regio's in Syrië kan situeren en dat hij de ligging van de hoofdstad Damascus, van Daraa – waar de opstand in Syrië begonnen is – en van Deir Ezzour kan situeren. Ook de stelling in dit verband dat hij tijdens zijn secundair onderwijs een keuze moest maken tussen literaire vakken (taal, aardrijkskunde, geschiedenis) en wetenschap (fysica, wiskunde, ...) en dat hij voor het tweede heeft gekozen, kan bezwaarlijk ernstig worden genomen. Dit klemt des te meer daar uit het door verzoeker neergelegde attest van secundair onderwijs blijkt dat hij niet enkel de vakken wiskunde, fysica, chemie en biologie zou hebben gevolgd, doch tevens Arabisch, Engels, Frans en 'nationale opvoeding' (éducation nationale), zoals hij ze benoemt in het verzoekschrift dus 'literaire vakken'. Uit de puntenverdeling blijkt overigens allerm minst dat deze laatste vakken ondergeschikt zouden zijn geweest aan de wetenschappelijke vakken. Daar uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij hoger onderwijs heeft

genoten, kan hij zijn gebrekkige kennis over zijn beweerde land van herkomst evenmin verschonen door de stelling dat hij nooit gereisd heeft en altijd in Latakia is gebleven. Blijkens verzoekers verklaringen is hij overigens in 2012 of 2013 op reis geweest naar Turkije en is hij in 2014 naar Rusland gereisd (verklaring DVZ, p. 4-5). Verzoeker verklaarde hierbij telkenmale het vliegtuig te hebben genomen in Libanon (verklaring DVZ, p. 11). Het is dan ook niet onredelijk te verwachten dat hij de weg die hij heeft afgelegd op zijn reis naar Libanon correct kan beschrijven. Wanneer hem op de Dienst Vreemdelingenzaken werd gevraagd om deze weg te beschrijven, benoemde hij slechts Banyas en Tartous als plaatsen onderweg. Blijkens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier ligt nochtans ook de stad Jableh op de weg naar Libanon. Verzoeker betwist in het verzoekschrift niet dat men noodzakelijk Jableh moet passeren om van Latakia naar Libanon te gaan doch werpt op dat hij niet in de stad zelf geweest is maar *“om de stad heen gelopen is”*, dat het bovendien een kleine stad is, die veel minder belangrijk is dan Banyas en Tartous en dat er bij de Dienst Vreemdelingenzaken wordt gevraagd om korte en precieze informatie te geven zodat hij op dat ogenblik de meer belangrijke steden opgenoemd heeft die men passeert om naar Libanon te gaan, terwijl hij tijdens zijn verhoor bij het Commissariaat-generaal, dat in heel verschillende omstandigheden verliep, onmiddellijk duidelijk heeft gemaakt dat Jableh de eerste plek was waar hij door is gegaan. Opnieuw overtuigt verzoeker allerminst. Uit de lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk werd gevraagd of er nog een stad tussen Latakia en Banyas ligt. Er kan dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat verzoeker hier de stad Jableh zou hebben genoemd, die op minder dan dertig kilometer van Latakia, op de weg naar Libanon ligt. Verzoeker stelde echter expliciet dat er geen andere stad tussen Latakia en Banyas ligt (verklaring DVZ, p. 12). Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, is deze onwetendheid op de Dienst Vreemdelingenzaken des te meer opmerkelijk daar hij daarna Jableh wel benoemt als een van de steden in de buurt van Latakia en hij zelfs verduidelijkt dat Jableh op een uur en tien minuten van Latakia zou liggen. In welke richting deze stad ligt kon hij evenwel niet meegeven (verklaring DVZ, p. 12). Verzoeker kan dan ook bezwaarlijk volhouden dat hij tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk weet had van het feit dat Jableh op de weg naar Libanon ligt en dat hij deze stad niet heeft genoemd omdat hij kort moest zijn in zijn antwoorden en Jableh minder belangrijk is dan Banyas en Tartous. Dat verzoeker tijdens het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen plots wél verklaarde dat Jableh op de weg naar Libanon ligt, wijst er naar het oordeel van de Raad dan ook enkel op dat deze kennis ingestudeerd werd. De argumentatie in het verzoekschrift doet geen afbreuk aan dit besluit.

2.6.2. Dat verzoeker ook over het huidige conflict weinig kennis blijkt te hebben, tracht hij opnieuw te verklaren door het feit dat niet goed is in aardrijkskunde. Hij laat in dit verband gelden dat, indien hij al moeilijkheden kent om de provincies en de steden in Syrië te kunnen situeren, het normaal is dat hij geen verband kan leggen tussen de gewapende groepen en Syrische gebieden. Met een dergelijk verweer slaagt verzoeker er evenwel allerminst in een valabele verklaring te bieden voor de vaststelling dat hij onwetend blijkt te zijn over de stad of de provincie waar Islamitische Staat (IS) zijn machtsbasis heeft. Gelet op de veelvuldige berichtgevingen over IS over de gehele wereld gedurende jaren, mag het nochtans als een alom bekend feit worden beschouwd dat de stad Raqqah als hoofdstad van Islamitische Staat wordt beschouwd. Dat verzoeker, als geschoolde Syriër die dagelijks met het huidige conflict geconfronteerd wordt, deze kennis ontbeert toont naar het oordeel van de Raad aan dat hij geen enkele band heeft met Syrië.

Met het verweer dat hem niet kan worden verweten dat hij meer precies is geweest op het Commissariaat-generaal dan op de Dienst Vreemdelingenzaken vermag verzoeker voorts geen afbreuk te doen aan de vaststellingen en overwegingen waar de commissaris-generaal terecht opmerkt als volgt: *“(…) Zo kon u op de DVZ het begin van de revolutie in Syrië niet nauwkeuriger plaatsen dan “2010 of 2012” (DVZ, p. 12). Op het CGVS zegt u dan weer plots dat de revolutie in Latakia op 15 maart 2011 begon (CGVS, p. 12). In Daraa zou het een week tot tien dagen eerder begonnen zijn (CGVS, p. 12). U verklaart deze exacte kennis over het begin van de revolutie te bezitten omdat men dit voortdurend op Facebook ziet (CGVS, p. 12). Het feit dat u op de DVZ niet wist in welk jaar de revolutie begonnen was en vervolgens anderhalve maand later op het CGVS een exacte datum weet te geven “omdat men dit voortdurend op Facebook ziet” geeft uw kennis opnieuw een ingestudeerd karakter.”*, vaststellingen en overwegingen welke door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.6.3. Ook verzoekers verklaringen over zijn studie aan de universiteit in Latakia kunnen de Raad allerminst overtuigen. Zo wordt dienaangaande in de bestreden beslissing correct het volgende aangehaald: *“(…) Zo verklaart u begin 2014 met uw studies begonnen te zijn (CGVS, p. 4). Gevraagd naar welke maand blijkt u dit niet te weten (CGVS, p. 4). U wordt tevens gevraagd of het academiejaar*

in Syrië altijd aan het begin van het kalenderjaar begint waarop u vreemd genoeg eveneens zegt dit niet te weten (CGVS, p. 4). Dat u niet weet wanneer u precies zou zijn begonnen met uw studies in Syrië en geen idee heeft wanneer het academiejaar in Syrië begint doet verdere twijfels rijzen over uw herkomst uit Syrië. Met het louter herhalen van zijn verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken en de stelling dat een vertaalfout tijdens zijn gehoor niet kan uitgesloten worden, brengt verzoeker geen valabele argumenten bij die voorgaande vaststellingen kunnen verklaren of weerleggen. De Raad benadrukt in dit verband dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische vertaalproblemen tijdens het gehoor op te werpen.

Aan het voorgaande kan nog worden toegevoegd dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken telkenmale ontwijkende antwoorden gaf, die totaal naast de kwestie waren wanneer hem vragen werden gesteld over de universiteit en over het verloop van een academiejaar: *“Waar exact was die faculteit gelegen? Zira Zira zijn er nog faculteiten van die universiteit op andere plaatsen in latakia? Dat is de enige universiteit in latakia, dat is bekend Van wanneer tot wanneer loopt het academiejaar? Vierde jaar ben je afgestudeerd Een academiejaar van welke maand tot welke maand loopt dat? Inschrijvingen in augustus, in twee seizoenen, eerste deel examen in 17 januari, tweede deel heeft ook dezelfde periode In welke maand is de proclamatie? Over gans jaar wij blijven studeren, het is maar 15 dagen verlof, door problemen waren vertraging, we moesten voor bepaalde vakken herexamen doen, we moesten gewoon door vertraging bepaamd evakken opnieuw, over gans jaar maar 15 dagen verlof”* (verklaring DVZ, p. 5). Dat verzoeker niet duidelijk en concreet antwoordde op de hem gestelde vragen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden universitaire studies. Dat hierover ernstige twijfels rijzen wordt andermaal bevestigd door de vaststelling dat verzoeker evenmin een duidelijk antwoord kon verschaffen op de vraag of er bepaalde dagen in het jaar zijn waarop er geen les wordt gegeven: *“Zijn er bepaalde dagen in het jaar waaro geen les is, feestdagen en dergelijke? Natuurlijk zijn er feestdagen, kerstmis en de grote feestdagen Kan je een paar van die niet religieuze vastse feestdagen benoemen? Ik ken wel feesten maar niet de juiste datum, zoals feest van 8 azar, ik herinner niet de datum Wat is het feets van 8 azaz? Ik weet het niet Nog andere feestdagen dat je u herinnert? Ik denk niet dat er nog een andere is, feestdag van de leraar, al die dingen Feestdagen die met de syrische identiteti en het land syrie te maken hebben? Hoe bedoel je precies Bv in belgie heb je de nationale feestdag, zoals in elkland, meestal heeft dat met de onafhankelijkheid te maken of met de dag waarop een land is gevormd, hebben jullie zoiets in syrie? Nee, zoals ik genoemd heb, dag van de leraar, moederdag, dat is officieel zo, overheidsdiensten doen dat maar prive sector blijft open”* Ook deze verklaringen komen verzoekers geloofwaardigheid van betreft zijn Syrische afkomst en nationaliteit allerminst ten goede.

Tot slot kan nog worden opgemerkt dat verzoeker tijdens zijn gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij zijn universitaire studies heeft aangevat begin 2014 (administratief dossier, stuk 5, p. 4), hetgeen niet strookt met zijn verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat de inschrijvingen voor het academiejaar plaatsvinden in augustus, dat een academiejaar bestaat uit twee semesters en dat het examen over het eerste semester plaatsvindt in januari, noch met de inhoud van de door hem voorgelegde documenten van de universiteit, die betrekking hebben op de academiejaren 2013/2014 en 2014/2015.

2.6.4. Waar hem in de bestreden beslissing nog wordt verweten dat hij niet kon zeggen of de laatste verkiezingen in Syrië in 2014 of in 2015 plaatsvonden, werpt verzoeker op dat dit absoluut niet betekent dat hij geen echte Syriër zou zijn daar het niet zelden voorkomt dat de meerderheid van de mensen moeilijkheden heeft om bepaalde evenementen die in hun land van herkomst gebeurden in de tijd te plaatsen en ook de meerderheid van de Belgen de datum van de laatste verkiezingen in België niet kent. Met dergelijk verweert overtuigt verzoeker andermaal niet. Van verzoeker wordt niet verwacht dat hij de exacte datum van de laatste verkiezingen kan noemen. Gelet op het feit dat hij blijkens zijn verklaringen zelf is gaan stemmen, mag echter wel worden verwacht dat hij deze verkiezingen kan plaatsen in het jaar dat hij met zijn universitaire studies begon en naar Rusland reisde – 2014 – dan wel in het jaar dat hij uit Syrië vertrok – 2015. Dat verzoeker hiertoe niet in staat blijkt te zijn, doet verder afbreuk aan zijn beweerde Syrische afkomst en nationaliteit.

2.6.5. De Raad stelt vast dat verzoeker voor het overige in voorliggend verzoekschrift in wezen niet verder komt dan het louter volharden in zijn verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te herstellen, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.6.6. Gelet op de vaststellingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing en in acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Syrië waardoor hij evenmin aantoonbaar dit land te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of omdat hij er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Indien de asielzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land die hij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelde verzoeker niet de waarheid over zijn werkelijke nationaliteit(en) en verblijfplaats(en) voor zijn vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen.

2.7. De door verzoeker bijgebrachte documenten zijn niet van dien aard dat ze zijn geloofwaardigheid betreffende zijn beweerde Syrische nationaliteit kunnen herstellen.

Wat betreft zijn identiteitskaart en paspoort, dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Syrische identiteits- en reisdocumenten eenvoudig op frauduleuze wijze verkregen kunnen worden. Gelet op deze informatie en mede gelet op verzoekers significante gebrek aan algemene kennis over Syrië, kan het voorleggen van 'originele' identiteitsdocumenten niet onomstotelijk aantonen dat verzoeker wel degelijk over de Syrische nationaliteit zou beschikken en zijn de door overige hem bijgebrachte documenten (zijn origineel legerboekje, zijn originele studentenkaart, een origineel van het overzicht van zijn punten aan de universiteit, een origineel attest van secundair onderwijs en zijn origineel rijbewijs) evenmin van dien aard dat ze zijn geloofwaardigheid betreffende zijn beweerde Syrische nationaliteit kunnen herstellen. Het is de Raad overigens niet duidelijk waarom het door verzoeker bijgebrachte attest van secundair onderwijs en het document van de universiteit, alsook hun vertalingen in het Engels, allen stempels van het Ministerie van Buitenlandse Zaken bevatten. Het logo in de hoofding van het 'originele' document van de universiteit betreft daarenboven overduidelijk een kopie. Verzoeker blijkt er overigens ten onrechte van uit te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren. De Raad benadrukt in dit verband dat geen rechtsregel voorschrijft dat aan geschreven stukken meer bewijswaarde moet worden toegekend dan aan de verklaringen van een asielzoeker. Bij

verwerping ervan dient de commissaris-generaal, noch de Raad aan te tonen dat de voorgebrachte bewijsstukken vals zijn, maar het volstaat duidelijk aan te geven waarom ze naar zijn oordeel onvoldoende bewijskracht bezitten. Zo kan de commissaris-generaal alsook de Raad aan de voorgelegde stukken bewijswaarde ontzeggen indien deze naar zijn oordeel onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit. De Raad wijst er in dit verband nog op dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* allerminst het geval is gebleken. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. *In casu* is gebleken dat de bewijsstukken die verzoeker heeft voorgelegd niet ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen.

2.8. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.9. Waar verzoeker in fine vraagt om minstens de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS